

การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษ

นายธงชรรน พุจารัณรักษ์

004275

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต

แผนกวิชาปรัชญา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2522

AN ANALYTICAL STUDY OF THE PURPOSE OF PUNISHMENT

Mr. Roongtham Sujithamaraksa

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of Philosophy

Graduate School

Chulalongkorn University

1979

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษ

โดย

นายรุ่งธรรม ศุจิธรรมรักษ์

แผนกวิชา

ปรัชญา

อาจารย์ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร. วิทย์ วิเศษเวทย์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์บันทึก
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

.....*บันทึกวิทยานิพนธ์*..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*นายกีรติ มุนเจือ*..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ กีรติ มุนเจือ)

.....*ศาสตราจารย์ วิทย์ วิเศษเวทย์*..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. วิทย์ วิเศษเวทย์)

.....*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา ช้างชัยยืน*..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา ช้างชัยยืน)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษ
 ชื่อนิพนธ์ นายสุ่งธรรม พุจารัตน์รักกัน
 อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. วิทย์ วิเศษเวทย์
 แผนกวิชา ปรัชญา
 ปีการศึกษา 2521

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีความมุ่งหมายดังท่อไปนี้

1. เสนอหัวหน้าห้อง ๆ ที่ขัดแย้งกันในเรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษ
2. แสดงขออ้างที่ใช้สนับสนุนและโต้แย้งของแต่ละหัวหน้า
3. วิเคราะห์ถึงความขัดแย้งกันในเรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษ
ระหว่างทฤษฎีทัคแทนความมิตรภาพทฤษฎีประโยชน์นิยมเป็นความขัดแย้งที่แท้จริงหรือไม่
 เพราะเหตุใด และมีทางประนีประนอมความขัดแย้งนี้ทั้งในทางทฤษฎีและการปฏิบัติ
 การลงโทษหรือไม่ อย่างไร

บทที่ 2 ของวิทยานิพนธ์เสนอหัวหน้าห้องทฤษฎีทัคแทนความมิตร ว่า การลงโทษ
มีความมุ่งหมายเพื่อให้บุกรະทายมิตรให้ขาดใช้ความมิตรที่เขามาให้ไว้แล้ว เพื่อ Amenophis เป็น
ลูกศิษย์ของรับผิดชอบก่อการกระทำของตน ทฤษฎีทัคแทนความมิตรถือว่า
กฎหมายเป็นกฎที่มีอยู่จริงในชั้นชาติเมื่อนักกฎหมายชาติอื่น ๆ เช่น กฎแห่งแรง
โน้มถ่วง การกระทำการมิตรเป็นการละเมิดกฎหมายที่ลูกศิษย์ทำให้คลุบแห่งความยุติธรรม
เสียไป การลงโทษเพื่อทดสอบความมิตรเป็นการทำให้ความยุติธรรมกลับคืนมาตามหลัก
ของคลุบแห่งศีลธรรมที่ว่า บุกรະทายมิตรให้รับความสุข บุกรະทายมิตรควรได้รับความทุกข์ยาก

บทที่ 3 เสนอหัวหน้าห้องทฤษฎีประโยชน์นิยมว่า ศีลธรรมกับความสุขเป็นสิ่ง
เดียวกัน การกระทำที่ถูกศีลธรรมคือการกระทำที่ก่อให้เกิดความสุขมากที่สุดแก่คนจำนวน

มากที่สุด การลงโทษจึงไม่ควรมีความมุ่งหมายเพื่อทดสอบแก้แค้นก่อภัย แต่ควร มีความมุ่งหมายเพื่อบังคับสั่งคนให้ปลดอกภัยจากผลร้ายของอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้น อีกในอนาคตและแก้ไขหรือลดถอนผลร้ายของอาชญากรรมที่ได้เกิดขึ้นแล้วให้มคลิ้นไป หรือให้เหลือน้อยที่สุด ดังนั้นความมุ่งหมายสำคัญของการลงโทษคือการบังคับสั่งให้มี การห้ามใจเกิดขึ้นอีกในอนาคตและการซักใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับความเสียหาย จากการห้ามใจ

บทที่ 4 เสนอขอโท้แยกของเหล่าทฤษฎีที่ใช้โจนท์ทฤษฎีของฝ่ายตรงข้าม ขอ โท้แยกเหล่านี้มีทั้งขอโท้แยกทางทฤษฎีโดยทรงว่าทฤษฎีของฝ่ายตรงข้ามไม่ถูกต้องอย่างไร และขอโท้แยกในทางปฏิบัติว่าถ้านำทฤษฎีของฝ่ายตรงข้ามไปใช้ปฏิบัติจริง ๆ จะก่อให้ เกิดปัญหาอย่างไร

บทที่ 5 เป็นการวิเคราะห์ความขัดแย้งของทฤษฎีทั้งสองและวิเคราะห์ที่ศึกษาที่ พยายามประนีประนอมความขัดแย้งนี้ โดยที่มีผู้เสนอที่ศึกษาว่าความขัดแย้งของทฤษฎีทั้งสอง ไม่ได้เป็นความขัดแย้งที่แท้จริง เพราะทางทฤษฎีทั้งสองพิจารณาความมุ่งหมายของการลงโทษ จำก้านที่ทั้งกันและกันล้วนถึงการปฏิบัติการลงโทษคนละขั้นตอน กล่าวคือ ทฤษฎีทดสอบ ความนิยมพิจารณาความมุ่งหมายของการลงโทษทางค้านทรรศ ส่วนทฤษฎีประโยชน์นิยม พิจารณาทางค้านจริยะ และความมุ่งหมายของการลงโทษของทฤษฎีประโยชน์นิยมเป็น เรื่องของการออกกฎหมายไป ส่วนความมุ่งหมายของทฤษฎีทดสอบความนิยมเป็นเรื่องของการ นำกฎหมายประยุกต์กับกรณีเฉพาะ

ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ความขัดแย้งเรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษ ระหว่างทฤษฎีทั้งสองเป็นความขัดแย้งที่แท้จริง การประนีประนอมความขัดแย้งด้วย เทคนิคดังกล่าวข้างบนไม่สามารถชักความขัดแย้งระหว่างทฤษฎีทั้งสองให้มคลิ้นไปได้อย่าง แท้จริง ทฤษฎีทั้งสองมิได้พิจารณาความมุ่งหมายของการลงโทษจากค้านที่ทั้งกัน แต่ ความขัดแย้งของทฤษฎีทั้งสองเป็นความขัดแย้งในค้านเดียวกันคือ ค้านจริยธรรม และ ปัญหาความขัดแย้งของทฤษฎีทั้งสองนี้ไม่สามารถตอบໄ้วว่าทฤษฎีของฝ่ายใดถูกฝ่ายใดผิด

โดยพิจารณาเฉพาะในเรื่องความมุ่งหมายของการลงโทษแท้เพียงประการเดียว เป็น
จากนี้ที่ว่าช่องและขึ้นกับการศึกษาเรียนรู้ของคนที่เป็นพื้นฐานมากกว่านี้
ให้แก่ นักกฎหมายซึ่ด้วยเรื่องเกณฑ์ศึกษาเรียนรู้ของทฤษฎีของค่านหันท์ทั้งทฤษฎี
ประโยชน์นิยม นักกฎหมายเรื่องทิศทางของความชอบธรรมในการลงโทษว่ามุ่งไปยังผู้กระทำ
บิดหรือมุ่งไปยังผู้ที่รับผลเสียหายจากการทำผิดคือสังคมส่วนรวม นักกฎหมายอภิปริย-
ศาสตร์ว่ากฎหมายลัทธรมนิษุยจริงในธรรมชาติหรือไม่ และนักกฎหมายที่ว่ามนุษย์เรามีเสรีภาพที่
แห่งจริงหรือไม่

เมื่อความซัดแย้งระหว่างทฤษฎีทั้งสองจะเป็นความซัดแย้งที่แท้จริง แท้ในการ
ปฏิบัติการลงโทษจริง ๆ ก็ทางที่จะประนีประนอมความมุ่งหมายของการลงโทษของทฤษฎี
ทั้งสองมาใช้พร้อมกันได้ โดยให้ความมุ่งหมายของทฤษฎีหนึ่งเป็นความมุ่งหมายหลักและ
ให้ความมุ่งหมายของอีกทฤษฎีหนึ่งเป็นความมุ่งหมายรอง เช่น การใช้ความมุ่งหมายของ
การลงโทษตามทฤษฎีที่กำหนดความผิดเป็นความมุ่งหมายหลักโดยยกหลักความยุติธรรมใน
การลงโทษเป็นสำคัญและยอมให้มีการหาประโยชน์จากการลงโทษให้ทราบเท่าที่ไม่ทำให้
ความยุติธรรมในการลงโทษเสียไป หรือการประนีประนอมโดยใช้ทฤษฎีกฎหมายประโยชน์นิยม
ซึ่งถือว่า ความมุ่งหมายหลักของการลงโทษคือการทำให้การลงโทษเกิดประโยชน์แก่สังคม
มากที่สุดในระยะยาว ทั้งนี้โดยรักษาหลักความยุติธรรมในการลงโทษไว้ เพราะเชื่อว่า
การรักษาความยุติธรรมในการลงโทษไว้จะเกิดประโยชน์แก่สังคมในระยะยาวมากกว่า
การหาประโยชน์จากการลงโทษในแต่ละครั้งโดยไม่ก่านึงถึงความยุติธรรม

Thesis Title An Analytical Study of the Purpose of Punishment
Name Mr. Roongtham Sujithamaraksa
Thesis Advisor Professor Dr. Wit Wisathawet
Department Philosophy
Academic Year 1978

ABSTRACT

The aims of this thesis :

1. To propose contradictory views concerning the aims of punishment.
2. To expose the arguments for and against each view.
3. To analyse whether or not the contradiction as regards the objects of punishment between the Retributive theory and the Utilitarian theory are real. Why or why not? Can we eradicate this contradiction in theory and in practice? And how?

Chapter 2 of this thesis proposes the Retributive theory that the objective of punishment is to retaliate upon the wrong doer. This is because man is the moral agent and so should be responsible for his action. According to the Retributive theory, the moral laws are inherent in nature just the same as the other natural laws such as the law of gravitation. To do wrong is to violate moral law, upsetting the justice balance. Therefore, to punish is nothing but to rehabilitate justice according to the

7

law of moral balance : to those who do good happiness comes and to those who do evil sufferings befall.

Chapter 3 elucidates the Utilitarian theory that morality is analogous to happiness. The moral action is to bring about the greatest amount of happiness for the greatest number of people. Therefore, punishment should not be a way of revenge on the wrong doer, but to prevent the society from the crime committed in the future and to eradicate or reduce as much as possible the existing dangerous consequences of crime. In this way the objective of punishment is to prevent crime in the future and to compensate for the damage done to the victims of crime.

Chapter 4 exposes the arguments of both theories against each other. Their arguments include the attacks on each other both in theory and practice. Each theory elucidates how incorrect the other theory is and the problems it will create in practice.

Chapter 5 analyses the nature of the contradiction in the two theories and the view which compromises both of them. The contradiction between the two theories is said to be unreal because the two advocate the objectives of punishment from different points and different steps in practice. That is to say, the objectives of the Retributive theory follow the way of locical point, whereas the objectives of the Utilitarian theory follow the way of moral point. And the Utilitarian theory concerns the enactment of law in general and the Retributive theory

concerns the application the law in particular cases.

The result of the analysis can be summed up as followed: the contradiction between the two theories concerning the objectives of punishment are a real one. To compromise the two theories using the above mentioned reasoning cannot eliminate their contradictions. The objectives of punishment of the two theories are not considered from different points, but from the same ethical point. The question whether which of the two contradicting theories is right cannot be answered under the consideration of the objectives of punishment alone. This is because this problem depends on other moral problems which are more fundamental : the problem of contradiction between the moral criteria of Kantian theory and Utilitarian theory, the problem whether the justice should be directed to the wrong doer or the sufferers of crime - the society in general, the problem of meta-ethics concerning the existence of the moral laws in nature, and the problem of free-will.

Though the contradiction between the two theories is real, they can be compromised in practice using one as the primary objective and the other as the secondary one. For instance, the objective of punishment according to the Retributive theory can be the main principle, with justice as the core of punishment and utilizing the punishment in such a way that the justice in punishment can be violate not. Another

compromising way is to apply the Rule-Utilitarianism. In this case, the principle objectives of punishment are to be exploited for the sake of the society in the long run with the justice of punishment maintained as it will be more profitable to the society than the exploitation of punishment at a time regardless of justice.

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณและขอบคุณที่อนุญาตให้เขียน
วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ คือ

ศาสตราจารย์ ดร. วิทย์ วิเศษเวทย์ อารย์ทีปรีกษา ผู้มีพระคุณอย่างยิ่ง
อาจารย์ประพัน อังกูร โรหิต ผู้ที่มีคุณร่าเริงและให้คำแนะนำที่มีประโยชน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีชา ช้างชวัญยืน ผู้ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์และให้
กำลังใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิจิตร เกตวิสิรุ๊ ผู้ให้กำลังใจและความอนุเคราะห์
อย่างยิ่ง

อาจารย์ภาวรรณ หมอกยา ผู้ให้ความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง
น.ส. นิพัทธา เทวฤทธิ์ ผู้ช่วยเหลือความและถ่ายเอกสารส่งมาให้จากทาง
ประเทศ

นางสาวสุวรรณ วงศ์ไวยวรา ผู้ช่วยหนังสือส่งมาให้จากทางประเทศไทย

โครงการพัฒนาสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ ให้ทุนในการทำวิจัยและจัดพิมพ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ทุนในการทำวิจัย

หากวิทยานิพนธ์นี้มีส่วนที่อยู่บ้าง ผู้เขียนขอขอบคุณบรรดาครูบาอาจารย์
ที่ให้คำสั่งสอนผู้เขียนมาโดยตรง และบรรดาท่านผู้เขียนหนังสือที่ให้ความรู้แก่ผู้เขียน

รุ่งธรรม พุจิธรรมรักษ์

สารบัญ	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๗
กิจกรรมประการ	๙
บทที่	
1. บทนำ	1
2. ทฤษฎีทักษะความมีค่า	4
3. ทฤษฎีประโยชน์นิยม	15
4. ข้อโต้แย้งที่สำคัญของแทรลทฤษฎี	39
5. วิเคราะห์ความขัดแย้งของทฤษฎีทั้งสอง	61
6. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	88
ประวัติการศึกษา	92